

Streszczenie wykładu na sympozjum naukowym poświęconym bł. Jerzemu Matulewiczowi
Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie
23. 10. 2001 r.

s. mgr Ewa Orzechowska SJE

BŁ. JERZY MATULEWICZ JAKO WZÓR WYCHOWAWCY CHRZEŚCIJAŃSKIEGO

Błogosławiony Jerzy Matulewicz jest wzorem dla współczesnych wychowawców i duszpasterzy, szczególnie jako wychowawca miłości uniwersalnej. Miłość uniwersalna nie eliminuje z obszaru swego oddziaływania żadnego człowieka bez względu na jego pochodzenie, wyznanie i światopogląd. *Wychowanie w systemie Ojca miało charakter uniwersalny, obejmowało całego człowieka, wszystkie jego władze i zdolności. Nie tracił jednak z oczu punktu centralnego - miłości /.../. Jego wychowanie tchnęło dynamizmem i swobodą, albo - jak mawiał - wolnością dzieci Bożych¹.*

Bł. Jerzy, stawiając przed współczesnym wychowawcą wzór Chrystusa, uzasadnia jednocześnie konieczność Jego naśladowania we wszystkich przejawach apostolskiego działania, zmierzającego do wychowania prawdziwych uczniów Pana. Bł. Jerzy stawia wychowawcy wzór Chrystusa nauczającego i utrudzonego pracą, odbierającego wzgardę i prześladowanie za głoszoną naukę.

Pośród cech duchowości wychowawcy chrześcijańskiego, bł. Jerzy Matulewicz stawia na pierwszym miejscu jego doskonałość osobistą, ściśle zjednoczenie z Bogiem i autentyczne życie wiarą.

Bł. Jerzy zachęca i wzywa wszystkich, którzy podjęli się zadania formacji, wyznawców Chrystusa, do życia w pełni odzwierciedlającego Jego naukę, aby sami byli pełni ducha Chrystusowego i wszędzie Go wnosząc, własnym przykładem pociągali do Niego wszystkich ludzi.

Wychowawca to przede wszystkim autentyczny chrześcijanin, który wypełniając swe posłannictwo w świecie, do tego samego wychowuje i pociąga ludzi. Musi jednak w swoim życiu uwzględnić wymiar krzyża.

W świetle przykładu życia i nauczania bł. Jerzego Matulewicza wychowawca chrześcijański musi być człowiekiem wielkiego formatu, maksymalnie otwartym na pełnienie woli Bożej we wszystkim, tam, dokąd został posłany, lub gdzie z własnej inicjatywy podjął pracę formacyjną, odpowiadając na wezwanie Boże i posłanie Kościoła.

Wychowawca, widziany oczyma bł. Jerzego, powinien wczuwać się we współczesne prądy ideowe, w poziom intelektualny, moralny i kulturalny współczesnego człowieka oraz w jego wrażliwość religijną, aby mu przekazywać prawdy Boże jego własnym językiem.

Zachęcając do studiowania listów, przemówień i dokumentów papieża, bł. Jerzy kierował się przede wszystkim pragnieniem, aby każdy duszpasterz żył prawdziwie chrześcijańskim życiem, życiem Kościoła, przejmując się jego duchem, zamiarami i pragnieniami. Uważał, że właśnie stamtąd można czerpać najobfitsze światło i prawdziwego ducha Kościoła katolickiego.

Miłość, którą bł. Jerzy darzył Kościół katolicki, nakazywała mu jednocześnie kochać i szanować każdego człowieka, bez wyjątku. Ona ukształtowała w nim postawę pełną tolerancji i wyrozumiałości dla wszystkich, którzy inaczej myślą, czują i wierzą

Wychowawca chrześcijański powinien „prześląknąć” niejako nauką Kościoła na wzór bł. Jerzego Matulewicza stać się "wszystkim dla wszystkich" pociągając do Chrystusa jak najszersze kręgi ludzi. W swym apostołstwie ma kierować się chrześcijańskim uniwersalizmem, który w każdym człowieku, bez względu na jego narodowość, wyznanie, poglądy, czy nawet postawę życiową, widzi obraz Boga i dziecko Boże, któremu ma służyć jak samemu Chrystusowi.

Wychowawca ma być otwarty dla wszystkich i wychodzi do niewierzących aby i ich pociągnąć do Chrystusa. Nie powinien ulegać zniechęceniu i pokusom smutku ale świadectwem radosnej służby Bogu i pogodą ducha ma on pociągać wszystkich do świadomego, ochotnego i konsekwentnego kroczenia za Chrystusem.

Bł. Jerzy uważał, że budowanie jedności wśród chrześcijan należy rozpocząć od pielęgnowania jedności między katolikami, od osobistej przemiany życia w prawdziwym duchu Ewangelii.

Błogosławiony Jerzy widział konieczność wychowywania młodego pokolenia w takim duchu, aby ludzi innych wyznań i narodowości otaczało braterskim szacunkiem i miłością, dążąc do jedności, do położenia tamy szerzącej się nienawiści, która jest źródłem wszelkich niepokojów i wojen. Oczywiście należy przy tym pamiętać, że skuteczność tego wychowawczego oddziaływania zależy przede wszystkim od osobistego przykładu wychowawcy.

Chrześcijański wychowawca powinien również przejąć się prawdą, że jego zadaniem jest nie tylko nauczanie zasad wiary i postaw życiowych, zgodnie z duchem Chrystusowym. Jego zadanie to również wciąganie w dzieło wychowawcze jak najszerszych kręgów katolików świeckich, to oddziaływanie na rodziny poprzez rodziny na młodzież, poprzez ich rówieśników, zorganizowanych w zespołach parafialnych, na wszystkich ludzi pracy poprzez gorliwych apostołów wywodzących się z tego środowiska.

---

¹ M. Wiśniewski MIC, Ojciec Jerzy Matulewicz jako wychowawca, dz. cyt., s. 328, 334, 336.